

ترجمه: هر تضی مدرسی چهاردهی

شکایت نامه میرزا ابوالقاسم

قائم مقام فراهانی

«۱۲»

مؤسس نظام نوین

نا رواج داد نظام جدید را، و ناسیس کرد این اساس سعید را، جنگ کرد همین سپاه با قشون‌های روس و پس زدند حملات شان را و شکستند حدشان را، و حمله کردند بصفوف شان، و ثابت و پای بر جای بودند در مقابل حملات شان، و مقاتله کردند با کردن بلباس و نواده زادگان خناس، و حمله ور شدند بر آنها.

و در هرسوراخی دنبال کردند آنان را ناکشتن دزدان و راهزنان ایشان را و تصرف کردند سرزمین و دیار آنها را.

بسوی ارمنستان:

بعد توجه کردند بسمت دیار ارمنیه و شکست خوردن از آنها لشگرهای رومیه و رفت ذکرشان در شرق و غرب عالم، و پر کردند دلها را ترس و هراس.

بیگانه در خواست تعلیمات نظامی از ما میکرد :

و اشتیاق پیدا کردن که پیروی کنند از ما راجع به نظام شان ، و قوام
یابد مانند قوام قشون ، سپاهشان ، بیشتر سرلشگران عصر و فرمانروایان هر
شهر شهادت دادند بخوبی ضرات « اساحه و لوازم جنگ » ما ، و خواستار
آموختن آن از ما شدند بکرات و مرات ، و زیادتر گردید در آنها و جد و
طلب بعداز آنکه خیال کرده بودند آن را لهو و لعب .

پوزش و پشممانی دشمنان ما :

پس خواهید هر کس که ملامت کرده بود و پوزش طلبید هر کسی که سرزنش
کرده بود و مبهوت گردید کسی فاخر شده و شناختم هر که را انکار کرده بود ،
و حمد بخصوص پروردگار آن چنانیست که راهنمائی کرد ما را باین کار و
نبودیم ماسکانی که راه ببردمان اگر راهنمائی نمیکرد خدا .

مصیبت پدر و موگ او :

ولیکن در طی این احوال حسد بر ما روزگار ، و رسید بر ما
 المصیبت عین الکمال « رحم رحسم ، راه یافت بر پدرم بسیاری از پیش
آمدها ناگوار و سختی های پیاپی بیشمار ، مردند بیشتر اولادانش و رفت
سرسبزی شاخسارش و وارد شد فتور و سستی در کارهای ما ، سال بعد سال
ماه بعد ماه ، و روز بعد روز

تا بالاخره از دست دادیم او از مانند از دست دادن دوران جوانی ،
وای کاش فدای او شده بود هزار نفر از مادر عین بهار زندگانی و همواره
تا مرگ گرفت آخرین نفسش را .

پایان